

30 let musado v Čechách

Boj vyhrávají válečníci, ne styl

Musado existuje ve dvou podobách, kdy jedna je určena civilnímu sektoru, a druhá ozbrojeným nebo bezpečnostním složkám

Musado se příslušností řadí k novodobým bojovým uměním a jeho 30letá přítomnost v České republice má svojí historii, na níž má lví podíl Oldřich Šelenberk – nositel čestného sedmého danu a hlavní instruktor World Musado Association (WMA) a jeden z ředitelů renomované agentury SCSA Security s.r.o. v ČR.

Musado nezapře, že je souhrnem několika rozličných korejských bojových technik musul

S POUŽITÍM MATERIÁLU Z ČASOPISU BOJOVÁ UMĚNÍ - FIGHTER'S MAGAZIN ZPRACOVAL JIŘÍ KNOTEK ILLUSTRACNÍ FOTO: SCSA SECURITY

Jak patrně z titulku, vyučuje se sebeobrana a kontaktní bojový styl nazvaný Musado, sestavený víceméně z korejských bojových umění, v Čechách již tři desítky let. Prošli jím na určité úrovni a do určitého stadia stovky civilních osob, ale i příslušníků české armády a policie. Včetně těch speciálních.

Musado založil a uvedl do praxe Němec Herbert Grudzenski (*1947–†2012), jenž získal zkušenosti s vojenským kontaktním bojem coby voják základní služby u parašutistů. Po návratu do civilu si otevřel soukromou školu asijských bojových umění – dojang – a získal pro něj jako instruktory i několik korejských mistrů, kteří pracovali v Německu jako zahraniční dělníci.

ŽÁDNÁ MÝTICKÁ POHÁDKA
Musado Herberta Grudzenského tedy není

ona mýty opředená pohádka o tajemném mistrovi asijského bojového umění, jehož jméno nelze prozradit, protože „je to tajné a nebo si to nepřejde, případně už umřel“. Což byla po roce 1989, kdy se u nás začaly asijské bojové styly v různých soukromých dojo školách v různé kvalitě a často na tristi úrovni „vyučovat“, oblíbená formulka některých jejich provozovatelů – takzvaných mistrů.

Grudzenski trénoval různé korejské bojové techniky a někteří korejsí mistři se mu stali osobními učiteli. V 80. letech 20. století byl již natolik zkušeným učitelem, že mohl vytvořit nový, ucelený, moderní styl sebeobrány a boje zblízka – musado, neboli cestu válečníka. Z něho se pak vyvinulo tradiční musado pro civilisty a musado Military Combat System (MCS), specifický tréninkový program pro příslušníky ozbrojených a bezpečnostních složek, který se brzy v Evropě rozšířil.

VE STOPÁCH SVÉHO BUDOUCÍHO UČITELE

Stejně jako H. Grudzenski i Oldřich Šelenberk po návratu z vojenské prezenční služby v roce 1986 zakládá s několika dalšími lidmi soukromý klub, v němž se věnují technikám sebeobrány z různých bojových stylů. Vede v něm výuku, má již předchozí

technické zkušenosti s judo, jiu-jitsu, volným stylem a karate. Klub nachází azyl v tělocvičně ZŠ v Jitřní ulici v Hodkovičkách v Praze 4.

O pár let později (1988) se Oldřich Šelenberk v náhodně sehnaném časopisu Budo Journal dočítá o Herbertu Gudzenskim a jeho Deutsche Hwarang-do und Salsa Organisation (DHSO) i vyučovaných vojenských technikách kontaktního boje. Zaujme jej to natolik, že shání podrobnější informace.

Píše tedy do Německa dopis s žádostí o bližší spolupráci a k jeho překvapení (i v tomto roce to byl stále ještě malý zázrak) za několik týdnů přijde na jeho adresu balík s obsáhlým informativním dopisem, instruktážními kazetami, s fotografiemi, časopisy a také se zkouškovým řádem. Pak už následuje první seminář s H. Grudzenskim v Praze, vstup klubu v Hodkovičkách pod DHSO, s čímž se prolínají 17. listopad 1989 a změna režimu v naší zemi.

JAK ŠEL ČAS...

V roce 1990 proběhla první veřejná ukázka a první oficiální nábor členů do české soukromé školy DHSO v Praze-Hodkovičkách. Výuku nyní již coby profesionální učitel vede Oldřich Šelenberk spolu s jeho společníky-instruktory, jimiž jsou například M. Trachta nebo A. Sokol a další. Vyučují se obě formy musado, jak ono tradiční, tak i MCS.

O rok později vzniká policejní klub Musado MCS v Praze 7 a následují další v Čechách i na Moravě, pro velký zájem veřejnosti je otevřena další „civilka“ musado na Zahradním Městě v Praze 10, jakož později i jinde v Praze a v jiných městech ČR. Na přání Zpravodajské správy armády ČSFR se uskutečňuje i první výcvik Musado MCS u průzkumných a výsadkových jednotek v Prostějově s několika dalšími

Zakladatelem bojového umění musado, vycházející z několika korejských bojových stylů byl Herbert Grudzenski (na snímku vpravo)

pokračováními v následujících letech. V roce 1992 je s patřičnou slávou a seskokem parašutistů otevřen v zakoupeném objektu bývalé restaurace „U rybníka“ v Praze 8-Čimicích soukromý dojang a současně hlavní sídlo WMA v ČR.

V roce 1994 po veřejném tendru na „zavedení systému boje zblízka do AČR“ ve Vyškově je Musado MCS oficiálně zavedeno jako druh kontaktního boje do české armády.

V roce 1997 udělil náčelník generálního štábu AČR Oldřich Šelenberkovi a jeho firmě SCSA Security čestné uznání za spolupráci při výcviku speciálních jednotek AČR.

Koncem 90. let je navázána spolupráce s Útvarem rychlého nasazení (ÚRNA) PČR, kde systém Musado MCS byl v roce 2005 vyhodnocen jako vhodný pro účely a charakter tohoto útvaru.

V letech 2002, 2004 a 2005 absolvovala většina instruktorů výcvikové semináře v Jižní Koreji. V období let 2001 až 2005 také prošlo specializovaným výcvikem v Musado Academy několik desítek studentů a někteří z nich získali oprávnění k vedení výcviku, nebo dosáhli technického stupně 1. dan.

ZASLOUŽENÉ NÁSTUPNICTVÍ

V roce 2012 převzal jako služebně nejstarší instruktor vedení celé WMA Oldřich Šelenberk. „Bylo to přání Herberta Grudzenského a jeho rodiny,“ řekl v rozhovoru pro časopis Bojová umění – Fighter's Magazine Oldřich Šelenberk. „Od té doby jsme významně pokročili v šíření jeho stylu. V současné době jsou oficiální kluby WMA nejen v Česku, ale také na Slovensku, v Německu, Rakousku, Brazílii a připravujeme další. Tady musím zdůraznit, že pro založení pobočky WMA jsou vymezena striktní pravidla – například minimální počet členů, instruktorů a škol, takže to není jednoduchá záležitost. Jinak se k nám ale hlásí a jezdí individuálně trénovat zájemci z celé Evropy.“

Není bez zajímavosti, že s nárůstem agresivity ve společnosti a především pak při zákrocích hasičů nebo záchranářů na místě nehody či v nemocnici proti opilcům a agresivním pacientům se systém výuky musado rozšířil i na pravidelné intenzivní nebo periodické kurzy sebeobrány pro zdravotnický personál, jakož i pro záchranáře, hasiče v Česku i na Slovensku.

OSOBNÍ VZPOMÍNKA

Patřím k těm, kdo po dva roky k Oldřichu Šelenberkovi na tréninky musado chodil a patřím mezi jedny z prvních, co se přihlásili na jeden z prvních veřejných náborů. Bylo mi tehdy 40 let a měl jsem tedy v tělocvičně v pražských Hodkovičkách punc suverénně nejstaršího účastníka tříměsíčního „přijímače“ musado. Po úvodní,

Oldřich Šelenberk (54): „Je čas to předat mladším...“

jak se zdálo nekonečné rozcvičce, se nám všem více či méně třásla kolena a lapali jsme po dechu. Po půl druhé hodině trvajících lekcí prvních základních technik pak přišla na konci testovací fyzická zátěž, při níž jsme v limitu pěti minut museli zvládnout limitovaný počet kliků, sklapovaček, dřepů. Děsivou rozcvičkou a hororovým zátěžovým testem na konci se začínalo a končilo vždy. Mě i nemálo dalších zpočátku málem vynášeli z tělocvičny „nohama napřed“.

Mnozí z nás na druhý trénink už nepřišli, jiní to vzdali v průběhu těch tří měsíců. „Úmrtnost“ byla dost velká, ale ti zbylí, co si zvykli a vydrželi, byli na konci „přijímače“ přijati do dalšího kola, někteří obdrželi již i nejnižší technický výkonostní stupeň. A mohli pokračovat v nově zřízeném dojang v bývalé čimické hospodě „U rybníka“. Musadovská „ucha“ se cítila jako děsní profici, z čehož byla samozřejmě v nastávajících pokračovacích lekcích brzy zase vyvedena. Byl jsem mezi nimi i já a vzpomínám na to velice rád.

JE LEPŠÍ JEDNOU ZKUSIT...

„Žádný boj nikdy nevyhrává konkrétní styl, ale jen konkrétní válečníci,“ odpovídá na otázku, zda pokládá musado za nejlepší bojový styl Oldřich Šelenberk v časopise Bojová umění. „Z tohoto důvodu proto nemůže nikdo tvrdit, že jeho umění je to nejlepší na světě. To je můj pohled na scénu bojových umění a sportů po 40 letech osobního tréninku. Takže kdo chtěl, tak si cestu k musado našel a ví, co obsahuje a proč ho trénovat. Nechci tedy nic porovnávat nebo obhajovat. Jak říká můj kolega: „Je lepší jednou zkusit než billboard na každé křižovatce“.

Výroční camp pro bývalé i současné studenty nebo instruktory musado s názvem „30 let MUSADO v ČR“ se uskuteční od 3. do 6. října 2019. Pozvánka a program najdete na www.musadocz.cz. **ZAM**